

Jarle Haugland

DRIK

40 fasteandagter
i en skærmfyldt hverdag

Lohse

DRIK

Andagter i en skærmfyldt hverdag

“De store kristne revolutioner kommer ikke ved opdagelsen af noget, som ikke tidligere var kendt. De sker, når nogen for alvor får fat i noget, som altid har været der.” (H. Richard Niebuhr)

Måske lægger denne lille bog ikke grunden til en revolution. Eller hvem ved? Vi har jo med Gud at gøre, som kan “gøre langt ud over alt, hvad vi beder om eller forstår” (Ef 3,20). Revolution eller ej, så håber jeg, at disse tekster kan børste støvet af noget, som altid har været der – men som har trange kår i støjens og distraktionens tidsalder. Hvis du genfinder de evige, frigørende og kraftfulde sandheder og for alvor griber fat i dem, kan der ske store ting. I dit liv, i dine relationer og mange andre steder.

Bidrager disse tekster med noget nyt? Egentlig ikke; det kristne budskab er et gammelt budskab. Samtidig er det altid nyt, friskt, levende og livgivende. Evangeliet bringer håb, kærlighed og nåde til mennesker, som – hvad enten de er klar over det eller ej – er desperate efter at få lov til at drikke af de guddommelige kilder. Bogen er ikke begrænset til en bestemt tid i kirkeåret, selv om den oprindelig blev skrevet med tanke på fasten. Det er derfor, den rummer 40 andagter og dermed er oplagt at læse i tiden op til påske.

Samtidig er 40 et vigtigt tal i Bibelen. Det optræder ofte i sammenhænge, hvor Gud vil forme mennesker. Moses var således 40 år i Egypten og 40 år i Midjans ørken, før han var klar til at lede folket i 40 år gennem ørkenen til det forjættede land. Jesus var 40 dage i ørkenen, inden han tog fat på sin offentlige tjeneste.

Det virker måske lidt ambitiøst at henvise til disse bibelske hændelser i indledningen til en lille andagtsbog. Men forhåbentlig kan teksterne bidrage til, at du bruger noget tid sammen med Gud og lader ham forme dig midt i en skærmfyldt hverdag.

Med fare for at lyde belærende – men jeg taler i lige så høj grad til mig selv her: Forsøg så vidt muligt at fjerne alle distraktioner, når du afsætter nogle minutter til alenetid med Gud. Sæt telefonen på lydløs eller endnu bedre på fly-funktion. Læg den i et andet rum. Sid det samme sted hver dag, et sted i huset, som du bestemmer skal være et fredens sted (selv om det måske er midt i stuen eller ved køkkenbordet, hvor opvasken kalder på dig). Der er en god chance for, at du i så fald lærer kroppen, at dette er et stilhedens sted, hvor du kan sænke skuldrene. Min bøn er, at din tid med Gud ikke bliver en pligtøvelse, men en tid fyldt med fred og forventning, hvor du er sammen med ham, som er Livet; han, som elsker dig og fylder dig med alt godt.

Bagerst i bogen finder du syv bønner, som du kan bede for medierne, én bøn til hver dag i ugen. Jeg tror, det vil

præge dit discipelliv i mødet med en mangfoldig medievirkelighed. Og du vil bidrage til at præge samfundsarenaen med Guds kærlighed og kraft.

Jeg ønsker dig Guds fred.

*Jarle Haugland, pt på færgen
fra Hirtshals til Kristiansand, juni 2022.*

INDHOLD

Dag 1-5	Invitation	11
Dag 6-12	Stilhed og tillid	23
Dag 13-20	Den gode længsel	39
Dag 21-26	Øjenkontakt	57
Dag 27-33	Se Guds lam, som bærer verdens synd	71
Dag 34-40	Fuldbragt	87
	Syv bønner for medierne	104
	Kilder	108

INVITATION

I en hverdag, hvor medierne kæmper om vores opmærksomhed, inviteres vi ind i fællesskab med Gud.

Til en vandring med ham, for at fyldes af ham
og præges af ham.

DAG 1

Da dagen blev sval, hørte de Gud Herren vandre i haven

(1 Mos 3,8A – DO1931)

Gud Herren vandrede i haven i den svale aftenbrise. Gud vandrede i haven.

Hvis du ikke allerede har gjort det, så læg mobilen fra dig. Sæt dig ned. Træk vejret dybt ind, og ånd langsomt ud igen. Giv situationen i teksten lov til at bundfælde sig hos dig. Gud, den tre gange hellige, den almægtige, himlens og jordens skaber vandrede i haven i den svale aftenbrise.

Sammenhængen, som dette vers står i, er dystert. Det er historiens lavpunkt. Adam og Eva havde givet efter for fristelsen og sluppet syndens gift ind i livet, ind i tilværelsen. Men dette vers er ikke desto mindre utrolig smukt og vækker håb. Måske er det sådan, at når mørket er tættest, skinner lyset klarest.

Gud vandrer på jorden, og han kalder på menneskene: "Hvor er du?" råber han. Ikke fordi han ikke kan finde Adam og Eva. Ingen formår at gemme sig for Gud. Men fordi han ønsker respons. Råbet er en invitation til ærlighed.

Du er inviteret på vandring med Gud. Uanset hvem du er, hvad du har gjort, eller hvad du tror.

Gud vil vandre i haven sammen med dig. Han er ikke bare en almægtig og stor Gud, som holder universet i sin

hånd. Han er ikke fjern og utilgængelig. Han er dig nær i dit liv, i din hverdag, og han vil gerne følges med dig gennem dagene. Vise dig nogle af planterne i sin have. En busk, som dufter af fred og taknemmelighed. Et træ, hvis frugt næsten eksploderer i munden med fantastisk smag. En smuk blomst, som vækker en boblende glæde i dig. En plante, som helbreder sår.

Du er inviteret på vandring med Gud i haven. Hvad svarer du?

DAG 2

Da dagen blev sval, hørte de Gud Herren vandre i haven

(1 MoS 3,8A – DO1931)

Du er inviteret på vandring med Gud i haven. Men det er ikke nok at takke ja til invitationen. For idet du træder ind gennem porten til haven, kan du vælge at slå dig ned på en bænk lige indenfor. Og der kan du lave dit eget lille område, hvor du lever dine dage. Det er fint nok. Ingen, heller ikke Gud, vil nægte dig det. Du er indenfor, du er i haven. Men du går glip af utrolig meget. Og der er stor fare for, at du begynder at kede dig. Måske når du frem til, at haven ikke leverer det, du forventede, og at du hellere må gå ud igen.

Eller du kan vælge at være mest optaget af havens grænser. Hvor går de? Hvornår er man i haven, og hvornår er man uden for haven. Og ikke mindst er du optaget af at advare andre mod alle de farer, som lurder udenfor. Det er ikke irrelevant, for desværre er der mange, som lader sig lokke bort fra haven. Men du går glip af det væsentligste: at vandre med Gud i haven.

Invitationen er så meget større, bredere, højere og dybere end bare at være indenfor eller udenfor. Du inviteres til at kende Kristi kærlighed, til at blive fyldt med hele Guds fylde (Ef 3,19). Så rejs dig op, tag nogle små skridt sammen

med Gud. Gab ikke over for meget. Syvmileskridt og ambitiøse planer fungerer dårligt på vandreture. Tag nogle små skridt hver dag – et bibelvers og en enkel bøn. Vandreturen behøver ikke nødvendigvis vare i flere timer. Gud har nogle fantastiske skatte at vise dig lige rundt om hjørnet.

Lad ikke dårlig samvittighed eller “burdisme” være drivkraften. Sænk skuldrene, og lad forventningen føre dig fremad. Måske skal du begynde med at takke. For taknemmelighed og tilbedelse gør dig både tilfreds og tørstig. Eugene H. Peterson skriver i en af sine bøger: “Tilbedelse mætter ikke vores længsel efter Gud; den vækker appetitten. Vores behov for Gud dækkes ikke af tilbedelsen; det bliver dybere. Det strækker sig ud over selve oplevelsen og præger resten af ugen.”

Du inviteres ikke bare ind i haven. Du inviteres til at gå omkring, til at gå på opdagelse, til at fyldes med Guds rigdom. Velkommen.